Programowanie obiektowe

EiT 2011/2012

Sprawy organizacyjne

- dr Wojciech Tylman, Katedra Mikroelektroniki i Technik Informatycznych PŁ
- B 18, Ip., p. 56
- www.dmcs.p.lodz.pl
- tyl@dmcs.p.lodz.pl
- godziny przyjęć: WWW

Tematyka

- Programowanie obiektowe na podstawie C++
- Inne języki zorientowane obiektowo zarys:
 - Java
 - C#

Literatura

- Jerzy Grębosz Symfonia C++
- Jerzy Grębosz Pasja C++
- Bjarne Stroustrup Język C++

Organizacja zajęć

- Wykład: 15h (1h co tydzień)
- Laboratorium: 15h (2h co 2 tygodnie)

 Zaliczenie przedmiotu: zaliczenie wykładu i laboratorium, oceny brane z tą samą wagą

Część I

Wprowadzenie

Kolejny język programowania...

- Rozwój języków szybkość działania a funkcjonalność
- Związek z C
- Pozycja C++ wśród innych języków
 - co przedtem
 - co potem
 - czy nowe to lepsze?

Dlaczego warto - w stosunku do starszych języków

- Język zorientowany obiektowo wygodna i naturalna reprezentacja rzeczywistego świata
- Hermetyzacja
- Wieloużywalność
- Ogranicza bałaganiarstwo przy programowaniu, ułatwia znajdowanie błędów
- Wygodniejszy podział prac w dużych projektach, łatwiejsze zmiany
- Łatwa migracja z C
- Wiele bibliotek pisanych w tym języku

Dlaczego warto - w stosunku do nowszych języków

- Duża szybkość działania język kompilowany w "klasyczny" sposób
- Dobra przenośność na poziomie kodu źródłowego
- Możliwość łatwej integracji z kodem w C
- Ogromna ilość narzędzi, literatury, baz wiedzy itp.

Kiedy może być lepsza alternatywa

- Wymóg maksymalnej szybkości działania lub minimalnej objętości kodu wynikowego
- Przenośność na poziomie kodu wynikowego
- Specyficzne zastosowania: sztuczna inteligencja, analiza tekstów, bazy danych...
- Dalsze uproszczenie procesu programowania

Historia

- Oparty na językach: C, Simula, Algol, Ada...
- Początek prac: 1979. Klasy, dziedziczenie, silne sprawdzanie typów
- Obecna nazwa: 1983. Również nowe możliwości, m. in. funkcje wirtualne
- Wersja 2.0: 1989. M. in. klasy abstrakcyjne i wielokrotne dziedziczenie
- Znormalizowany w 1998, kolejna wersja standardu w 2003, poprawki w 2005
- Norma ISO/IEC 14882

Część 2

Klasy

Po co klasy

- Klasa czyli typ
- Dlaczego warto? Klasa a świat rzeczywisty
- Co zawiera? Składniki klasy
- Powiązanie ze strukturami w C
- Typy wbudowane a typy definiowane przez użytkownika
- Typy prymitywne a klasy
- Klasa a obiekt
- Enkapsulacja

Definicja klasy i tworzenie obiektów

```
class Circle
     public:
      // methods
      float Area();
      float Circumference();
      // fields
      float radius;
  };
Circle smallCircle;
Circle bigCircle;
Circle circles[15];
Circle* circlePtr = &smallCircle;
```

Dostęp do składowych

```
Circle smallCircle:
Circle bigCircle;
Circle* circlePtr = &smallCircle;
bigCircle.radius = 100;
circlePtr->radius = 5;
float bigCircleArea = bigCircle.Area();
float smallCircleArea = circlePtr->Area();
if (bigCircle.radius < smallCircle.radius)</pre>
```

Ważne: działając na składowych klasy "od zewnątrz" trzeba podać obiekt na którym chcemy działać

Klasa od środka – implementacja metod

```
class Circle
  public:
   // methods
   float Area()
         return 3.14159f * radius * radius;
   float Circumference();
   // fields
   float radius;
};
float Circle::Circumference()
   return 2 * 3.14159f * radius;
```

Ważne: działając na składowych klasy "od środka" domyślnie działamy na składowych obiektu w którym jesteśmy

Klasa od środka – wskaźnik this

```
class Circle
   public:
   // methods
   float Area()
         return 3.14159f * this->radius * this->radius:
   float Circumference();
   // fields
   float radius;
};
float Circle::Circumference()
   return 2 * 3.14159f * this->radius;
```

Dygresja – co w którym pliku

- definicja klasy: plik .h lub .hpp
- definicja funkcji składowych klasy: w definicji klasy (czyli w pliku .h, .hpp) lub w pliku .cpp

Dostęp do składowych klasy a enkapsulacja

- Po co ukrywać dane?
- Dostępne możliwości: public, protected, private
- Zalecany schemat postępowania
- Problemy

```
class Circle
{
    public:
    // methods
    float Area();
    float Circumference();

    private:
    // fields
    float radius;
};
```

Konstruktor

```
Circle myCircle;
float area = myCircle.Area(); //???
```

- Funkcja wywoływana przy tworzeniu obiektu
- Nazwa jak nazwa klasy
- Nie ma typu zwracanego
- Może mieć argumenty
- Jeśli klasa nie ma żadnego konstruktora, zostanie wygenerowany automatycznie konstruktor bez argumentów

Konstruktor 2

```
class Circle
   public:
   // constructors
   Circle();
   Circle(float radius );
   // methods
   float Area();
   float Circumference();
   private:
   // fields
   float radius;
};
Circle::Circle()
   radius = 0;
Circle::Circle(float radius )
   radius = radius ;
```

Konstruktor – lista inicjalizacyjna

```
Circle::Circle():
radius(0)
{
}
Circle::Circle(float radius_):
radius(radius_)
{
}
```

Dygresja: domyślna wartość argumentu

```
class Circle
   public:
   // constructors
   Circle(float radius = 0);
   // methods
   float Area();
   float Circumference();
   private:
   // fields
   float radius;
};
Circle::Circle(float radius /*= 0 */):
radius(radius)
```

Kiedy niezbędna jest lista inicjalizacyjna?

```
class Circle
public:
   Circle(float radius );
   float Area();
   float Circumference();
private:
   float radius;
};
class TwoCircles
public:
   TwoCircles(float radius1 , float radius2 ):
   circle1(radius1),
   circle2(radius2 )
private:
   Circle circle1;
   Circle circle2;
};
```

Program 1

main.cpp

```
#include <iostream>
#include "circle.hpp"

using namespace std;

int main()
{
    Circle first;
    Circle second(5);
    Circle* circlePtr;

    cout << first.Area() << endl;
    cout << second.Area() << endl;
    //cout << circlePtr->Area();
    circlePtr = &second;
    cout << circlePtr->Area() << endl;
    return 0;
}</pre>
```

circle.hpp

class Circle

```
public:
    Circle(float radius = 0);
    float Area();
    float Circumference();
private:
    float radius;
} ;
circle.cpp
#include "circle.hpp"
Circle::Circle(float radius /*= 0*/):
radius (radius )
float Circle::Area()
    return 3.14159f * radius * radius;
float Circle::Circumference()
    return 2 * 3.14159f * radius;
```

Alternatywna implementacja

```
class Circle
  public:
  Circle(float radius = 0);
   float Area()
         return area;
   float Circumference()
         return circumference;
  private:
   float area;
   float circumference;
};
Circle::Circle(float radius /* = 0*/):
area(3.14159f * radius * radius),
circumference(2 * 3.14159f * radius )
```

Dynamiczna alokacja pamięci

- Obiekty automatyczne alokacja ze stosu. Za obsługę pamięci odpowiada kompilator.
- Alternatywa: alokacja ze sterty. Za obsługę pamięci odpowiedzialny jest programista.
- W języku C dostępne są funkcje malloc, free i inne
- C++ rozszerza możliwości alokacji dynamicznej dzięki operatorom new i delete
- Zalety: bezpieczeństwo typów, automatyczne wywołanie konstruktora i destruktora.

New i delete

```
Circle* circlePtr = new Circle(20);
if (circlePtr != NULL)
   cout << circlePtr->Area();
   delete circlePtr:
//cout << circlePtr->Circumference();
//delete circlePtr:
circlePtr = NULL;
int* array = new int[100];
for (int i = 0; i < 100; i++)
   array[i] = i;
//array = new int[50];
delete[] array;
circlePtr = new Circle(30);
Circle* secondCirclePtr = circlePtr;
delete secondCirclePtr:
//delete circlePtr;
```

Destruktor

- Umożliwia "sprzątanie" po zniszczeniu obiektu
- Nie ma typu zwracanego ani argumentów
- Nazwa jak klasy, poprzedzona znakiem ~
- Nie musi występować
- Szczególnie przydatny przy dynamicznej alokacji pamięci lub w przypadku użycia ograniczonych zasobów systemowych (np. timery, uchwyty plików, okien itp.)

Destruktor i dynamiczna alokacja pamięci

```
class Array
   public:
   Array(int size):
   size(size),
   arrayPtr(new int[size])
   ~Array(){
      delete[] arrayPtr;
   int Get(int index) {
      return arrayPtr[index];
   void Set(int index, int value) {
      arrayPtr[index] = value;
   int GetSize() {
      return size;
   private:
   int* arrayPtr;
   int size;
```

Przekazywanie argumentów do funkcji, referencje, atrybut const

- Do funkcji można przekazywać argumenty przez:
 - wartość
 - wskaźnik
 - jawnie
 - jako referencję
- Przekazywanie przez wskaźniki jest szybsze w przypadku dużych obiektów, ale może być:
 - niewygodne
 - niebezpieczne

Przekazywanie przez wartość a przekazywanie przez wskaźnik

```
double Average (Array ar) {
   double av = 0;
   for (int i = 0; i < ar.GetSize(); i++) {
          av += ar.Get(i);
   av /= ar.GetSize();
   return av;
double Average(Array* arPtr) {
   double av = 0;
   for (int i = 0; i < arPtr->GetSize(); i++) {
          av += arPtr->Get(i);
   av /= arPtr->GetSize();
   return av;
double Average(Array& ar) {
   double av = 0;
   for (int i = 0; i < ar.GetSize(); i++) {
          av += ar.Get(i);
   av /= ar.GetSize();
   return av;
```

Jak uniemożliwić modyfikację argumentu w funkcji?

```
double Average (const Array ar) {
   double av = 0;
   for (int i = 0; i < ar.GetSize(); i++) {
          av += ar.Get(i);
   av /= ar.GetSize();
   return av;
double Average(const Array* arPtr) {
   double av = 0;
   for (int i = 0; i < arPtr->GetSize(); i++) {
          av += arPtr->Get(i);
   av /= arPtr->GetSize();
   return av;
double Average (const Array& ar) {
   double av = 0;
   for (int i = 0; i < ar.GetSize(); i++) {
          av += ar.Get(i);
   av /= ar.GetSize();
   return av;
```

Czy nasza klasa jest na to przygotowana?

```
class Array
   public:
   Array(int size):
   size(size),
   arrayPtr(new int[size])
   ~Array(){
       delete[] arrayPtr;
   int Get(int index) {
       return arrayPtr[index];
   void Set(int index, int value) {
      arrayPtr[index] = value;
   int GetSize() {
      return size;
   private:
   int* arrayPtr;
   int size;
};
```

Metody const

```
class Array
   public:
   Array(int size):
   size(size),
   arrayPtr(new int[size])
   ~Array(){
      delete[] arrayPtr;
   int Get(int index) const {
      return arrayPtr[index];
   void Set(int index, int value) {
      arrayPtr[index] = value;
   int GetSize() const {
      return size;
   private:
   int* arrayPtr;
   int size;
};
```

Pola const

```
class Array
   public:
   Array(int size ):
   size(size),
   arrayPtr(new int[size])
   ~Array(){
      delete[] arrayPtr;
   int Get(int index) const {
      return arrayPtr[index];
   void Set(int index, int value) {
      arrayPtr[index] = value;
   int GetSize() const {
      return size;
   private:
   int* const arrayPtr;
   const int size;
};
```

Inne zastosowanie referencji

```
Circle smallCircle;
Circle bigCircle;
Circle circles[15];
Circle* circlePtr = &smallCircle;
Circle& circleRef = smallCircle;
cout << circlePtr->Area();
cout << circleRef.Area();
...
```

Konstruktor kopiujący

- Jako argument przyjmuje referencję do obiektu tej samej klasy, referencja powinna być const
- Jest konieczny w przypadku gdy tworzenie nowego obiektu na podstawie istniejącego wymaga czegoś więcej niż kopiowanie "składnik po składniku" (nie mylić z "bit po bicie")
- Jeśli programista go nie utworzy, kompilator wygeneruje automatycznie konstruktor kopiujący działający na zasadzie "składnik po składniku"
- Jest wywoływany zawsze przy tworzeniu nowego obiektu na podstawie istniejącego (np. podczas przekazywania lub zwracania do/z funkcji przez wartość)

Kiedy kompilator nie wygeneruje konstruktora kopiującego?

- Składnik klasy z modyfikatorem const
- Składnik klasy jest referencją
- Składnik lub klasa bazowa mają prywatny konstruktor kopiujący
- Składnik lub klasa bazowa nie mają konstruktora kopiującego

Jak zabezpieczyć klasę przed kopiowaniem?

Konstruktor kopiujący – konieczność użycia

```
Array first (50);
            Array second = first;
            class Array
                private:
                int* arrayPtr;
                int size;
            };
        first
                                   second
      size (50)
                                  size (50)
                            arrayPtr (0x0000aaaa)
arrayPtr (0x0000aaaa)
                      50 * int
```

Konstruktor kopiujący – przykładowa implementacja

```
class Arrav
   public:
   Array(int size):
   size(size),
   arrayPtr(new int[size]) {
   Array(const Array& right):
   size(right.size),
   arrayPtr(new int[size]){
      for (int i = 0; i < size; i++) {
          arrayPtr[i] = right.arrayPtr[i];
   ~Array(){
      delete[] arrayPtr;
   private:
   int* arrayPtr;
   int size;
};
```

Operatory

- Większość operatorów w C++ może zostać przeciążona
- Przeciążenie operatora polega na napisaniu własnej funkcji o postaci

```
return_type operatorsymbol(arguments) { /*...*/}
```

- Nie można przeładować operatorów: . .* :: ?:
- Nie można zdefiniować nowych operatorów
- Nie można zmienić priorytetu, łączności i argumentowości
- Przynajmniej jeden argument musi być zdefiniowany przez użytkownika
- Mogą być funkcją składową lub globalne (z wyjątkami)

Operator przypisania

- Funkcja podobna do konstruktora kopiującego, ale wywoływany w innych przypadkach (przypisanie do już istniejącego obiektu)
- Implementacja często zbliżona do konstruktora kopiującego, ale zwykle najpierw trzeba obiekt wyczyścić
- Jest zawsze funkcją składową klasy
- Czasem konieczne jest zabezpieczenie przed przypisaniem obiektu do samego siebie

Przykładowy operator=

```
class Array
   Array(const Array& right):
   size (right.size),
   arrayPtr(new int[size]) {
      for (int i = 0; i < size; i++) {
          arrayPtr[i] = right.arrayPtr[i];
   const Array& operator=(const Array& right)
      delete[] arrayPtr;
      size = right.size;
      arrayPtr = new int[size];
      for (int i = 0; i < size; i++) {
          arrayPtr[i] = right.arrayPtr[i];
      return *this;
```

Zabezpieczenie przed przypisaniem samemu sobie

```
Array arr1;
arr1.Set(1, 10);
arr1 = arr1; /???
```

```
const Array& operator=(const Array& right)
{
    if (this != &right)
    {
        delete[] arrayPtr;
        size = right.size;
        arrayPtr = new int[size];
        for (int i = 0; i < size; i++) {
            arrayPtr[i] = right.arrayPtr[i];
        }
    }
    return *this;
}</pre>
```

Operator indeksowania

- Musi być funkcją składową klasy
- Ma zawsze jeden argument
- Zazwyczaj stosowany do indeksowania tablic

Przykładowy operator indeksowania

```
class Array
   public:
   int Get(int index) const {
      return arrayPtr[index];
   void Set(int index, int value) {
      arrayPtr[index] = value;
   int& operator[](int index)
      return arrayPtr[index];
   int operator[](int index) const
      return arrayPtr[index];
};
```

Operator wywołania funkcji

- Może mieć dowolną liczbę parametrów
- Musi być funkcją składową

Operatory + - * / >> << itp.

- Operatory dwuargumentowe
- Mogą być funkcjami składowymi lub funkcjami globalnymi

Operator + jako funkcja składowa

```
class Array
   public:
   Array operator+(const Array& right) const
      if (size == right.size)
          Array result(*this);
          for (int i = 0; i < size; i++)
             result[i] += right[i];
          return result;
      return *this;
};
       Array arr1, arr2;
       Array arr3 = arr1 + arr2;
```

Operator + jako funkcja globalna

 Zadanie: napisać operator + dodający do wszystkich elementów tablicy w klasie Array podaną wartość typu int

```
Array arr1;
.
.
Array arr2 = arr1 + 12;
Array arr3 = 18 + arr1;
```

Operator + jako funkcja globalna

```
Array operator+(const Array& left, int right)
{
    Array result(left);
    for (int i = 0; i < left.size; i++)
    {
        result[i] += right;
    }
    return result;
}

Array operator+(int left, const Array& right)
{
    return right + left;
}</pre>
```

Funkcje zaprzyjaźnione

- Umożliwiają dostęp do prywatnych składników klasy
- Deklarację umożliwienia dostępu musi zawierać klasa do której dostęp jest umożliwiany
- Można umożliwić dostęp funkcji globalnej, funkcji składowej klasy lub całej klasie

Przykład przyjaźni

```
class Array
{
    friend Array operator+(const Array& left, int right);
    friend class Circle;
    .
    .
};
```

Konwersje

- Standardowe
- Zdefiniowane przez użytkownika

- Niejawne np. przy wywołaniu funkcji, przy zwracaniu wartości przez funkcję, przy obliczaniu wyrażeń (w tym warunkowych) itp. Wykorzystywane jeśli nie jest możliwe idealne dopasowanie typów
- Jawne wedle uznania programisty

Konwersje standardowe niejawne

- Całkowite i zmiennoprzecinkowe rozszerzenie
- Konwersje liczb całkowitych z liczby bez znaku na liczbę ze znakiem i odwrotnie
- Całkowite i zmiennoprzecinkowe zawężenie
- Konwersje liczb całkowitych na zmiennoprzecinkowe i odwrotnie
- Konwersje dla arytmetycznych operatorów dwuargumentowych
- Konwersje wskaźników
- Konwersje związane z dziedziczeniem

Konwersje wskaźników

- Zero całkowite na wskaźnik NULL
- Wskaźnik do obiektu dowolnego typu na wskaźnik do typu void (z wyjątkiem obiektów const i volatile)
- Tablica na wskaźnik do jej pierwszego elementu

Konwersje jawne

- Wywoływane przy pomocy składni rzutowania lub wywołania funkcji (równoznaczne dla konwersji między typami wbudowanymi)
- Należy traktować jako ostateczność, gdyż wyłączają wbudowane sprawdzanie typów
- W nowszych implementacjach występują konwersje oparte o sprawdzanie typu w momencie wykonania (RTTI)

Przykłady konwersji jawnych

- Z dowolnej liczby lub wskaźnika na liczbę całkowitą
- Z dowolnej liczby na liczbę zmiennoprzecinkową
- Z liczby całkowitej lub wskaźnika na wskaźnik do innego typu (w tym void)
- Z dowolnego typu na void

Konwersje użytkownika

- Umożliwiają zdefiniowanie konwersji, która może być wywołana niejawnie lub jawnie, pod warunkiem że typ z którego lub do którego przebiega konwersji nie jest typem wbudowanym
- Za pomocą konstruktora implementacja w klasie na którą konwertujemy
- Za pomocą funkcji konwertującej implementacja w klasie z której konwertujemy

Konstruktor konwertujący

```
float CircleToSquare(const Circle& c)
{
    return sqrt(c.Area());
}

float a = CircleToSquare(5);
```

Jeśli nie chcemy aby konstruktor jednoargumentowy konwertował

```
class Array
{
    public:
    explicit Array(int size_):
        size(size_),
        arrayPtr(new int[size]) {
      }
    .
};
```

Funkcja konwertująca

- Funkcja składowa klasy
- Jest rodzajem operatora
- Nazwa taka jak typ na który następuje konwersja
- Nie ma typu zwracanego
- Nie ma argumentów

Przykładowa funkcja konwertująca

```
class Circle
public:
   Circle(float radius );
   float Area() const;
   float Circumference();
   operator float() const;
private:
   float radius;
};
Circle::operator float() const
   return radius:
Circle second(5);
cout << second << endl;</pre>
```

Konwersje użytkownika w konwersjach niejawnych

- Kompilator może wykorzystać konwersje użytkownika jeśli bez nich nie jest w stanie dopasować typów i znajdzie jednoznaczny sposób konwersji, z uwzględnieniem pewnych reguł
- Jeśli występuje niejednoznaczność, zostanie zgłoszony błąd, jednak tylko jeśli w programie pojawi się próba konwersji uwidaczniająca tę niejednoznaczność

Zasady wykorzystania konwersji użytkownika

- Tylko jedna konwersja w łańcuchu może być konwersją użytkownika
- Dwa łańcuchy konwersji z których oba wykorzystują konwersje użytkownika, lecz tylko jeden oprócz tego konwersje standardowe, są traktowane jako równie dobre
- Konwersje za pomocą konstruktora i funkcji konwertującej są traktowane jako równie dobre

Ilustracja problemu niejednoznaczności

```
class Circle
public:
   operator TwoCircles() const;
};
Circle::operator TwoCircles() const
   return TwoCircles(radius, 0);
class TwoCircles
public:
   TwoCircles(const Circle& right):
   circle1(right),
   circle2(0)
```

Ilustracja problemu niejednoznaczności - cd

```
void DummyFunction(const TwoCircles& t)
{
}
Circle first(0);
Circle second(5);
TwoCircles tc(second);
DummyFunction(second);
```

Część 3

Dziedziczenie

Po co?

- Analogia do świata rzeczywistego
- Możliwość opierania typów bardziej złożonych na prostszych
- Wieloużywalność kodu
- Możliwość traktowania obiektów typów pochodnych jak obiektu typu podstawowego
- Możliwość wywołania właściwej funkcji w zależności od typu obiektu, mimo braku znajomości tego typu w momencie kompilacji (późne wiązanie)

Zasady

- Klasa pochodna uzyskuje dostęp do składników public i protected klasy podstawowej
- Klasa pochodna może określić jakie ograniczenia dostępu będą miały te składniki
- Klasa pochodna może zdefiniować nowe składniki
- Klasa pochodna może ponownie zdefiniować składniki istniejące już w klasie podstawowej
- Niektóre z funkcji składowych klasy podstawowej nie są dziedziczone: konstruktory, destruktor, operator przypisania

Przykład dziedziczenia

```
class ColorfulCircle : public Circle
public:
   ColorfulCircle(float radius = 0, unsigned long color = 0 \times 00000000):
   Circle(radius),
   color(color)
   unsigned long GetColor()
      return color;
private:
   unsigned long color;
};
ColorfulCircle cc(12, 0x0000FF00);
cout << cc.Area() << ' ' << cc.GetColor() << endl;</pre>
```

Konwersje przy dziedziczeniu

- Wskaźnik lub referencja do klasy pochodnej może być niejawnie przekształcony do publicznie odziedziczonej klasy bazowej
- W drugą stronę tylko jawnie, jest to niebezpieczne

```
NextCircle nc;
circlePtr = &nc;
NextCircle* nextCirclePtr = (NextCircle*)circlePtr;
```

Inny przykład - wstęp

```
class Array
   public:
   Array(int size = 1):
   size(size),
   arrayPtr(new int[size])
      for (int i = 0; i < size; i++)
          arrayPtr[i] = 0;
};
double Average (const Array ar);
double Average(const Array* arPtr);
```

Inny przykład

```
class AdvancedArray : public Array
public:
   AdvancedArray(int size): Array(size), good(true) {}
    int& operator[](int index)
       if (good && index < GetSize()) {
           return Array::operator [](index);
       good = false;
       return dummy;
    int operator[](int index) const{
       if (good && index < GetSize()) {
           return Array::operator [] (index);
       good = false;
       return 0;
   bool GetGood() {
       if (good) {
           return true;
       good = true;
       return false;
private:
   bool good;
    int dummy;
};
```

Inny przykład - cd

```
AdvancedArray aar0;
AdvancedArray aar1(10);
AdvancedArray aar2(aar1);
AdvancedArray aar3(10);
Average(aar1);
Average(&aar1);
aar1[2] = 4;
cout << aar1.Get(2);
aar3 = aar1;
aar3 = aar1 + aar2;
```

Dygresja – mutable, operator++ dla typu bool

```
class AdvancedArray: public Array
public:
   AdvancedArray(int size): Array(size), good(true) { }
    int& operator[](int index)
       if (good && index < GetSize()) {
           return Array::operator [] (index);
       good = false;
       return dummy;
    int operator[](int index) const{
       if (good && index < GetSize()) {
           return Array::operator [] (index);
       good = false;
       return 0;
   bool GetGood() {
       return good++;
private:
   mutable bool good;
    int dummy;
};
```

Kolejność konstruowania i niszczenia obiektów

- Najpierw konstruowany jest obiekt klasy bazowej
- Następnie obiekty zawarte w klasie (składniki)
- Na końcu sam obiekt danej klasy

 Składniki konstruowane są w kolejności wystąpienia w definicji klasy

Destrukcja wręcz przeciwnie

Zły przykład z kolejnością konstrukcji

```
class Test
{
public:
    Test():
    c(0),
    cc(0, 0)
    {}
    ColorfulCircle cc;
    Circle c;
};
```

Konstruktory i operator przypisania przy dziedziczeniu

 W konstruktorach i operatorze przypisania możemy posłużyć się ich odpowiednikami w klasie bazowej

```
AdvancedArray(int size):
Array(size),
good(true)
{}
AdvancedArray(const AdvancedArray& right):
Array(right)
{
}
const AdvancedArray& operator=(const AdvancedArray& right)
{
    (*this).Array::operator =(right);
    return *this;
}
```

Inny przykład

```
typedef unsigned int uint;
class Vehicle
public:
   Vehicle(uint maxSpeed):
   maxSpeed (maxSpeed) {
   void SetSpeed(uint newSpeed) {
       if ((speed = newSpeed) > maxSpeed) {
          speed = maxSpeed;
   uint GetSpeed() const{
       return speed;
   uint GetMass()const{
       return 0;
protected:
private:
   uint speed;
   const uint maxSpeed;
};
```

Inny przykład cd

```
class Bike : public Vehicle
public:
   Bike():
   Vehicle (40) {
   uint GetMass() const{
       return 15;
};
class Car : public Vehicle
public:
   Car(uint mass, uint maxSpeed):
   Vehicle (maxSpeed),
   mass(mass) {
   uint GetMass() const{
      return mass;
private:
   uint mass;
};
```

```
class Truck : public Car
public:
   Truck (uint mass, uint maxSpeed):
   Car (mass, maxSpeed),
   load(0){
   void SetLoad(uint newLoad) {
       load = newLoad;
   uint GetMass() const
       return Car::GetMass() + load;
private:
   uint load;
};
```

Inny przykład cd

```
Vehicle v1(10); Bike b1;
Car c1(1000, 150), c2(1200, 220);
Truck t1(8000, 80), t2(5000, 120);
t1.SetLoad(8000); v1.SetSpeed(5); b1.SetSpeed(40); c1.SetSpeed(200);
t1.SetSpeed(20);
cout << v1.GetMass() << ' ' << b1.GetMass() << ' ' <<</pre>
                                                              0 15 1000 16000
   c1.GetMass() << ' ' << t1.GetMass() << endl;</pre>
                                                              5 40 150 20
cout << v1.GetSpeed() << ' ' << b1.GetSpeed() << ' ' <<</pre>
   c1.GetSpeed() << ' ' << t1.GetSpeed() << endl;</pre>
Vehicle* vPtr = &v1;
Bike* bPtr = &b1;
Car* cPtr = &c1;
Truck* tPtr = &t1;
cout << vPtr->GetMass() << ' ' << bPtr->GetMass() << ' ' << 0 15 1000 16000
   cPtr->GetMass() << ' ' << tPtr->GetMass() << endl; 5 40 150 20
cout << vPtr->GetSpeed() << ' ' << bPtr->GetSpeed() << ' ' <<</pre>
   cPtr->GetSpeed() << ' ' << tPtr->GetSpeed() << endl;</pre>
vPtr = &b1;
                                                                      0
cout << vPtr->GetMass() << endl << vPtr->GetSpeed() << endl;</pre>
                                                                      40
cPtr = &t1;
                                                                      8000
cout << cPtr->GetMass() << endl << cPtr->GetSpeed() << endl;</pre>
                                                                      20
Car& cRef = t1;
                                                                      8000
cout << cRef.GetMass() << endl << cRef.GetSpeed() << endl;</pre>
                                                                      20
```

Kiedy to może się przydać...

```
int CompareMass(const Vehicle& v1, const Vehicle& v2) {
   if (v1.GetMass() > v2.GetMass()) {
       return 1;
   if (v1.GetMass() < v2.GetMass()) {</pre>
       return -1;
   return 0;
Vehicle* vPtrArr[10];
vPtrArr[0] = &b1;
vPtrArr[1] = &c1;
for (int i = 2; i < 10; i++) {
   vPtrArr[i] = new Truck(1000 * i, 150 - 10 * i);
for (int i = 0; i < 10; i++) {
   cout << vPtrArr[i]->GetMass() << ' ';</pre>
```

Jak to zrobić

```
typedef unsigned int uint;
class Vehicle
public:
   Vehicle(uint maxSpeed):
   maxSpeed (maxSpeed) {
   void SetSpeed(uint newSpeed) {
       if ((speed = newSpeed) > maxSpeed) {
          speed = maxSpeed;
   uint GetSpeed() const{
       return speed;
   virtual uint GetMass()const{
       return 0;
protected:
private:
   uint speed;
   const uint maxSpeed;
};
```

Jaki wynik

```
Vehicle v1(10); Bike b1;
Car c1(1000, 150), c2(1200, 220);
Truck t1(8000, 80), t2(5000, 120);
t1.SetLoad(8000); v1.SetSpeed(5); b1.SetSpeed(40); c1.SetSpeed(200);
t1.SetSpeed(20);
cout << v1.GetMass() << ' ' << b1.GetMass() << ' ' <<</pre>
   cout << v1.GetSpeed() << ' ' << b1.GetSpeed() << ' ' << 540 150 20</pre>
   c1.GetSpeed() << ' ' << t1.GetSpeed() << endl;</pre>
Vehicle* vPtr = &v1;
Bike* bPtr = &b1;
Car* cPtr = &c1;
Truck* tPtr = &t1;
cout << vPtr->GetMass() << ' ' << bPtr->GetMass() << ' ' << 0 15 1000 16000
   cPtr->GetMass() << ' ' << tPtr->GetMass() << endl;</pre>
cout << vPtr->GetSpeed() << ' ' << bPtr->GetSpeed() << ' ' <\sqrt{40 150 20}
   cPtr->GetSpeed() << ' ' << tPtr->GetSpeed() << endl;</pre>
vPtr = &b1;
                                                                 15
cout << vPtr->GetMass() << endl << vPtr->GetSpeed() << endl;</pre>
                                                                 40
cPtr = &t1;
                                                                 16000
cout << cPtr->GetMass() << endl << cPtr->GetSpeed() << endl;</pre>
                                                                 20
Car& cRef = t1;
                                                                 16000
cout << cRef.GetMass() << endl << cRef.GetSpeed() << endl;</pre>
                                                                 20
```

Wirtualne destruktory

```
class Truck : public Car
public:
   Truck(uint mass, uint maxSpeed, uint load = 0, void* loadPtr = NULL):
   Car (mass, maxSpeed),
   load (load),
   loadPtr(loadPtr) {
   void SetLoad(uint newLoad, void* newLoadPtr = NULL) {
      load = newLoad;
      delete loadPtr;
      loadPtr = newLoadPtr;
   uint GetMass() const{
      return Car::GetMass() + load;
   ~Truck(){
      delete loadPtr;
private:
   uint load;
   void* loadPtr;
```

};

Wirtualne destruktory cd

```
Circle* circlePtr1 = new Circle();
Circle* circlePtr2 = new Circle();
t1.SetLoad(1000, circlePtr1);
Vehicle* vPtr = new Truck(3000, 120, 2000, circlePtr2);
delete vPtr;
```

Jakie destruktory zostaną wywołane?

Wirtualne destruktory cd

```
class Vehicle
{
public:
    .
    virtual ~Vehicle(){
    }
    .
    .
};
```

Funkcje czysto wirtualne i klasy abstrakcyjne

```
class Vehicle
public:
   Vehicle(uint maxSpeed):
   maxSpeed(maxSpeed) {
   void SetSpeed(uint newSpeed) {
       if ((speed = newSpeed) > maxSpeed) {
          speed = maxSpeed;
   uint GetSpeed() const{
       return speed;
   virtual uint GetMass()const = 0;
protected:
private:
   uint speed;
   const uint maxSpeed;
};
```

Dziedziczenie wielokrotne

```
class Ship
public:
   Ship(float mass, uint length):
   mass (mass),
   length(length),
   anchorUp(false) {
   virtual float GetMass() const{
       return mass;
   virtual uint GetLength() const{
       return length;
   void Anchor(bool up) {
       anchorUp = up;
private:
   float mass;
   uint length;
   bool anchorUp;
};
```

Dziedziczenie wielokrotne - cd

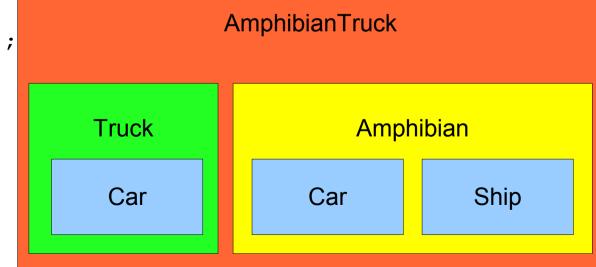
```
class Amphibian : public Car, public Ship
public:
   Amphibian (uint mass, uint maxSpeed, uint length):
   Car(mass, maxSpeed),
   Ship(0, length) {
                                                    Amphibian
};
Amphibian am (5000, 90, 6);
                                                 Car
                                                             Ship
am.GetMass();
am.Car::GetMass();
class Amphibian : public Car, public Ship
public:
   virtual uint GetAmphibianMass() const{
```

return Car::GetMass();

};

Dziedziczenie wielokrotne - cd

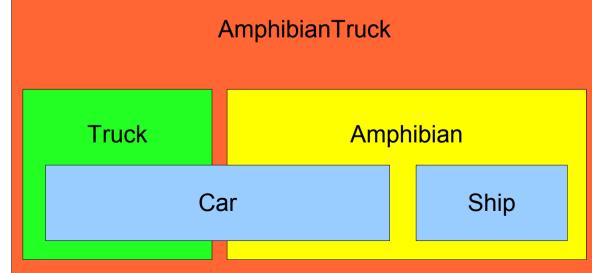
```
class AmphibianTruck: public Amphibian, public Truck
public:
   AmphibianTruck(uint mass, uint maxSpeed, uint length, uint load = 0,
      void* loadPtr = NULL):
   Amphibian (0, 0, length),
   Truck(mass, maxSpeed, load, loadPtr) {
   uint TestMass()
      return Car::GetMass();
};
                                                AmphibianTruck
AmphibianTruck amt (8000, 60, 8);
amt.TestMass();
```


Wirtualne klasy podstawowe

```
class AmphibianTruck : public Amphibian, public Truck
{
  public:
    AmphibianTruck(uint mass, uint maxSpeed, uint length, uint load = 0,
        void* loadPtr = NULL):
    Amphibian(mass, 0, length),
    Truck(mass, maxSpeed, load, loadPtr),
    Car(mass, maxSpeed) {
    }
    uint TestMass()
    {
        return Car::GetMass();
    }
};

AmphibianTruck
```


Dygresja: składowe statyczne

- Pola są wspólne dla wszystkich obiektów danej klasy
- Są dostępne nawet gdy nie istnieje żaden obiekt klasy
- Można się do nich odnosić jak do innych składników albo operatorem ::
- Funkcja statyczna może odwoływać się tylko do składowych statycznych

Przykład składowych statycznych

```
class Vehicle
public:
   Vehicle(uint maxSpeed):
   maxSpeed (maxSpeed) {
       ++counter;
   virtual ~Vehicle() {
       --counter;
   static uint GetCount(){
       return counter;
protected:
private:
   uint speed;
   const uint maxSpeed;
   static uint counter;
};
uint Vehicle::counter = 0;
```

Typy wyliczeniowe

- Umożliwiają utworzenie zamkniętej listy wartości
- Każda wartość jest nazwana
- Wartości są typu int
- Można jawnie wyspecyfikować jaka wartość odpowiada danej nazwie; domyślnie pierwsza to 0, każda następna większa o 1
- Można niejawnie konwertować do int
- Polepszają czytelność programu i zwiększają szansę wykrycia błędu

Przykład typów wyliczeniowych

```
enum propulsion
{
    wind,
    sail = 0,
    steam,
    diesel
};
```

```
class Ship
public:
   Ship (float mass, uint length,
      propulsion prop = diesel):
   mass (mass),
   length (length),
   anchorUp(false),
   prop (prop) {
private:
   float mass;
   uint length;
   bool anchorUp;
   propulsion prop;
};
Ship sailShip(150, 35, sail);
```

Alternatywne rozwiązanie

```
class Ship
public:
   enum propulsion
       wind,
       sail = 0,
       steam,
       diesel
   };
   Ship(float mass, uint length, propulsion prop = diesel):
   mass (mass),
   length (length),
   anchorUp(false),
   prop (prop) {
private:
   float mass;
   uint length;
   bool anchorUp;
   propulsion prop;
};
Ship sailShip(150, 35, Ship::sail);
```

Część 4

Wyjątki

Zalety i wady wyjątków

• Zalety:

- Wygodniejsze podejście niż w klasycznych metodach (np. przy użyciu wartości zwracanej): przejrzysty zapis, możliwość wygodnego przekazywania szczegółowych informacji, wykorzystanie hierarchii klas, obsługa błędów w konstruktorach itp.
- Większa "presja" na prawidłową obsługę błędów

Wady:

- Możliwość wystąpienia nieprawidłowości w pewnych przypadkach
- Większe wykorzystanie zasobów

Przykład bez wyjątków

```
class AdvancedArray : public Array
public:
   AdvancedArray(int size): Array(size), good(true) {}
    int& operator[](int index)
       if (good && index < GetSize()) {
           return Array::operator [] (index);
       good = false;
       return dummy;
    int operator[](int index) const{
       if (good && index < GetSize()) {
           return Array::operator [] (index);
       good = false;
       return 0;
   bool GetGood() {
       if (good) {
           return true;
       good = true;
       return false;
private:
   bool good;
    int dummy;
};
```

Konstrukcja try-catch, instrukcja throw

```
try
   throw obj;
catch(type1 t1)
catch(type2& t2)
   throw;
catch(...)
```

Przykład z wyjątkami

```
struct IndexException
{
    IndexException(int requested, int max):
        requestedIndex(requested),
        maxIndex(max)
        {
          }
        int requestedIndex;
        int maxIndex;
};
```

Przykład z wyjątkami cd

```
class AdvancedArray : public Array
public:
   AdvancedArray(int size):Array(size){}
   int& operator[](int index) {
       if (index < GetSize()) {</pre>
          return Array::operator [] (index);
       throw IndexException(index, GetSize() - 1);
   int operator[](int index) const {
       if (index < GetSize()){</pre>
          return Array::operator [](index);
       throw IndexException(index, GetSize() - 1);
};
```

Przykład z wyjątkami cd

```
AdvancedArray smallArray(10);
try
   smallArray[2] = 9;
   smallArray[10] = 7;
   smallArray[0] = -9;
catch (const IndexException& e)
   cout << "Index out of range, requested: "</pre>
       << e.requestedIndex << ", max: " << e.maxIndex << endl;
catch(...)
   cout << "Unknown error" << endl;</pre>
```

Index out of range, requested: 10, max: 9

Dalsza rozbudowa przykładu

```
void CopyArrayElements (AdvancedArray& to, const AdvancedArray& from,
   int start, int count)
   try
       for (int i = start; i < start + count; i++)
          to[i] = from[i];
   catch (IndexException& e)
      e.requestedIndex = start + count;
      e.maxIndex = to.GetSize() < from.GetSize() ?</pre>
          to.GetSize() : from.GetSize();
      throw;
```

Dalsza rozbudowa przykładu cd

Index out of range, requested: 25, max: 10

Kiedy wyjątek nie jest obsłużony?

- Brak pasującej sekcji catch
- Kolejny wyjątek po rzuceniu i przed złapaniem pierwszego
- Wyjątek podczas czyszczenia stosu

Wyjątek po rzuceniu

```
struct IndexException{
   IndexException(int requested, int max):
   requestedIndex(requested),
   maxIndex(max) {
   IndexException(const IndexException& right) {
       throw 1;
   int requestedIndex;
   int maxIndex;
};
AdvancedArray smallArray(10);
try
   smallArray[2] = 9;
   smallArray[10] = 7;
   smallArray[0] = -9;
catch (IndexException e)
   cout << "Index out of range, requested: " << e.requestedIndex
       << ", max: " << e.maxIndex << endl;
```

Wyjątek przy czyszczeniu stosu

```
struct NastyClass
   ~NastyClass()
      throw 1;
};
AdvancedArray smallArray(10);
try
   NastyClass nc;
   smallArray[2] = 9;
   smallArray[10] = 7;
   smallArray[0] = -9;
catch(const IndexException& e)
   cout << "Index out of range, requested: " << e.requestedIndex</pre>
       << ", max: " << e.maxIndex << endl;
```

Wyjątki a zwalnianie zasobów

```
class ExceptionTest
public:
   void WorkWithFile(const char* fname)
       FILE* fPtr = fopen(fname, "w");
       writeToFile(fPtr, "too long text....");
       fclose(fPtr);
};
try
   ExceptionTest et;
   et.WorkWithFile("testfile");
catch(...)
   cout << "Error." << endl;</pre>
```

Wyjątki a zwalnianie zasobów cd

```
class ExceptionTest
public:
   void WorkWithFile(const char* fname)
      FILE* fPtr = fopen(fname, "w");
      writeToFile(fPtr, "too long text....");
      fclose(fPtr);
   void WorkWithFileSafe(const char* fname)
      FILE* fPtr = fopen(fname, "w");
      try
          writeToFile(fPtr, "too long text....");
          fclose(fPtr);
      catch(...)
          fclose(fPtr);
          throw;
```

Wyjątki a zwalnianie zasobów cd

```
class FILEWrapper
public:
   FILEWrapper(const char* fname, const char* faccess):
   fPtr(fopen(fname, faccess)){
   operator FILE*() {
       return fPtr;
   ~FILEWrapper() {
       fclose(fPtr);
private:
   FILE* fPtr;
};
class ExceptionTest
public:
   void WorkWithFileSmart(const char* fname)
       FILEWrapper f(fname, "w");
       writeToFile(f, "too long text....");
};
```

Wyjątki w konstruktorze

```
class ExceptionTest
public:
   ExceptionTest(const char* file1, const char* file2):
   fPtr1(fopen(file1, "w")),
   fPtr2(fopen(file2, "w")){
       if (fPtr1 == NULL || fPtr2 == NULL) {
          throw FileException();
   ~ExceptionTest() {
       fclose(fPtr1);
       fclose(fPtr2);
private:
   FILE* fPtr1;
   FILE* fPtr2;
};
try{
   ExceptionTest et2("file1", "file2");
catch(...) {
   cout << "Error." << endl;</pre>
```

Wyjątki w konstruktorze cd

```
class ExceptionTest
public:
   ExceptionTest(const char* file1, const char* file2):
   f1(file1, "w"),
   f2(file2, "w"){
       if (f1 == NULL || f2 == NULL) {
          throw FileException();
private:
   FILEWrapper f1;
   FILEWrapper f2;
};
try{
   ExceptionTest et2("file1", "file2");
catch(...) {
   cout << "Error." << endl;</pre>
```

Specyfikacja wyjątków funkcji

```
void function1(int arg) throw(ex1, ex2);
void function2(int arg) throw();
void function2(int arg) throw(...);
void function3(int arg);
```

unexpected(), terminate() i abort()

- unexpected() jest wołana gdy funkcja rzuci wyjątek którego nie zadeklarowała. Domyślnie woła terminate()
- terminate() jest wołana gdy wyjątek nie został złapany lub podczas czyszczenia stosu zostanie zgłoszony kolejny wyjątek. Domyślnie woła abort()
- Domyślne zachowanie można zmienić poprzez set_unexpected i set_terminate
- Nie wszystkie implementacje obsługują tę funkcjonalność

Część V

Wzorce

Po co to?

- Możliwość przeprowadzenia przez programistę jednej implementacji dla wielu typów (nawet nieistniejących w momencie pisania)
- Skrócenie kodu źródłowego
- Szczególnie przydatne do klas typu "pojemnik": wektorów, list itp.

 Problemem mogą być różnice i niedokładności w implementacji wzorców w kompilatorach

Podstawy

- Można tworzyć wzorce klas oraz wzorce funkcji globalnych
- Parametrami dla wzorca są typy (określane słowem class lub typename, mogą być to również typy wbudowane) lub wartości
- Dookreślenie (specjalizacja, instantiation)
 wzorca dla danego typu jest przeprowadzana w
 miarę potrzeby (również poszczególne funkcje)
 i powoduje wygenerowanie implementacji
 specyficznej dla danego typu nie ma
 oszczędności w kodzie wynikowym.

Prymitywny wzorzec

```
template<class T, int size>
class FixedArray
public:
   T& operator[](int index)
       if (index < size)
          return storage[index];
      throw IndexException (index, size - 1);
private:
   T storage[size];
};
FixedArray<Circle, 100> cf100;
cout << cf100[15].Area() << endl;
```

Bardziej typowy wzorzec

```
template<class T>
class VariableArray
public:
   VariableArray(int size):
   size (size),
   storagePtr(new T[size]) {
   ~VariableArray() {
      delete[] storagePtr;
   T& operator[](int index){
       if (index < size) {
          return storagePtr[index];
      throw IndexException (index, size - 1);
private:
   int size;
   T* storagePtr;
};
VariableArray<Circle> cv100(100);
cout << cv100[15].Area() << endl;
```

Funkcje składowe definiowane poza klasą

```
template < class T>
class VariableArray
public:
   VariableArray(int size);
   ~VariableArray();
   T& operator[](int index);
private:
   int size;
   T* storagePtr;
};
template<class T>VariableArray<T>::VariableArray(int size):
size(size),
storagePtr(new T[size]){
template<class T>VariableArray<T>::~VariableArray() {
   delete[] storagePtr;
template<class T>T& VariableArray<T>::operator[] (int index) {
   if (index < size) {</pre>
       return storagePtr[index];
   throw IndexException (index, size - 1);
```

Wzorce funkcji

```
template < class T> void Swap(T& left, T& right)
{
    T tmp = left;
    left = right;
    right = tmp;
}
int val1 = 1, val2 = 2;
Circle obj1(12), obj2(45);
Swap(val1, val2);
Swap(obj1, obj2);
Swap(obj1, val2);
cout << val1 << ' ' << val2 << endl;</pre>
```

Jawne dookreślenie

- Przydatne np. w momencie tworzenia biblioteki.
 Normalnie nieużyte funkcje/klasy nie będą wygenerowane
- Można dookreślić całą klasę, wybrane funkcje składowe bądź też funkcję globalną

```
template class VariableArray<ColorfulCircle>;
template int& VariableArray<int>::operator[](int);
template void Swap<float>(float& left, float& right);
```

Część VI

Biblioteka STL

Cechy

- Oparta o wzorce
- Zawiera kolekcje, strumienie i łańcuchy tekstowe oraz wsparcie dla alokacji pamięci, obsługi wyjątków, programowania algorytmów, lokalizacji itp.

Kolekcje (wybrane)

- vector
- list
- deque
- map

vector

- Najbardziej zbliżony do typowej tablicy
- Zapewnia stały czas swobodnego dostępu
- Dopisywanie na końcu jest szybkie jeśli nie jest wymagane wydłużenie kolekcji
- Dopisywanie w środku wymaga przesunięcia części kolekcji i jest czasochłonne

Zdefiniowany w nagłówku <vector>

vector – funkcje składowe

```
- vector( );
explicit vector(size type Count);
size type capacity() const;
- void clear( );
bool empty() const;
void push back(const Type& Val);
- void pop back( );
void resize(size type Newsize);
void reserve(size type Count);
- size type size() const;
reference at(size type Pos);

    const reference at(size type Pos) const;

- reference operator[](size_type Pos);
const reference operator[](size type Pos) const;
```

vector - przykład

```
vector<Circle> vc(10);
cout << "Liczba elementow: " << vc.size() << ", zaalokowane: "</pre>
   << vc.capacity() << endl;
cout << vc[5].Area() << endl;
vc.reserve(100);
cout << "Liczba elementow: " << vc.size() << ", zaalokowane: "</pre>
   << vc.capacity() << endl;
try{
   cout << vc[15].Area() << endl;
   cout << vc.at(15) << endl;
catch (out of range& e) {
   cout << e.what() << endl;</pre>
catch(...) {
   cout << "Blad!" << endl;</pre>
                                          Liczba elementow: 10, zaalokowane: 10
                                          Liczba elementow: 10, zaalokowane: 100
                                          5.85217e+017
                                          invalid vector<T> subscript
```

vector - przykład cd

```
vc.push back(Circle(15));
cout << "Liczba elementow: " << vc.size() << ", zaalokowane: "</pre>
   << vc.capacity() << endl;
cout << vc[10].Area() << endl;</pre>
vector<Circle> vc2 = vc;
cout << vc2[10].Area() << endl;
vc.clear();
cout << "Liczba elementow: " << vc.size() << ", zaalokowane: "</pre>
   << vc.capacity() << endl;
cout << "Liczba elementow: " << vc2.size() << ", zaalokowane: "</pre>
   << vc2.capacity() << endl;
try{
   cout << vc[10].Area() << endl;
catch (out of range & e) {
   cout << e.what() << endl;</pre>
                                         Liczba elementow: 11, zaalokowane: 100
catch(...) {
                                         706.858
   cout << "Blad!" << endl;</pre>
                                         706.858
                                         Liczba elementow: 0, zaalokowane: 0
                                         Liczba elementow: 11, zaalokowane: 11
                                         Blad!
```

Iteratory

- Rodzaj inteligentnego wskaźnika umożliwiającego poruszanie się po elementach kolekcji
- Szeroko stosowane w kolekcjach STL, w wielu przypadkach konieczne narzędzie do pracy z kolekcją
- W zależności od klasy z jaką współpracują mają różne możliwości (np. jedno lub dwukierunkowość, sekwencyjność lub swobodny dostęp, zapis lub odczyt)

vector a iteratory

```
const_iterator begin() const;
iterator begin();
iterator end();
const_iterator end() const;
iterator insert(iterator Where, const Type& Val);
```

vector a iteratory - przykład

```
vector<Circle>::iterator it = vc2.begin();
while (cout << it->Area() << ' ', ++it != vc2.end());
cout << endl;
vc2.insert(it, Circle(20));
it = vc2.end();
while (--it, cout << it->Area() << ' ', it != vc2.begin());
cout << endl;
it = vc2.begin();
it += 10;
cout << it->Area() << endl;</pre>
```

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 706.858 1256.64 706.858 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 706.858

list

- lista łączona dwukierunkowo
- szybkie dodawanie i usuwanie elementów
- poruszanie się po elementach kolekcji tylko sekwencyjne
- nie ma potrzeby realokacji przy dodawaniu elementów
- przy dodawaniu elementów iteratory zachowują ważność, przy usuwaniu – wszystkie z wyjątkiem wskazującego na element usuwany (w wektorze iteratory stają się nieważne przy realokacji, przy wstawieniu bez realokacji – za punktem wstawienia)
- nagłówek <list>

list – funkcje składowe

```
- list( );
explicit list(size type Count);
const iterator begin() const;
- iterator begin( );
const iterator end() const;
- iterator end( );
iterator erase(iterator First, iterator Last);
void push back(const Type& Val);
void push front(const Type& Val);
- void clear( );
```

list - przykład

```
list<Circle> lc(10);
cout << "Liczba elementow: " << lc.size() << endl;</pre>
lc.push back(Circle(15));
cout << "Liczba elementow: " << lc.size() << endl;</pre>
list<Circle> lc2 = lc;
lc.clear();
cout << "Liczba elementow: " << lc.size() << endl;</pre>
cout << "Liczba elementow: " << lc2.size() << endl;</pre>
list<Circle>::iterator it = lc2.begin();
while (cout << it->Area() << ' ', ++it != lc2.end());
cout << endl;</pre>
lc2.insert(it, Circle(20));
it = lc2.end();
while (--it, cout << it->Area() << ' ', it != lc2.begin());
cout << endl;</pre>
it = lc2.begin();
it++;
lc2.insert(it, Circle(30));
*it = Circle(40);
it = lc2.begin();
while (cout << it->Area() << ' ', ++it != lc2.end());
                              Liczba elementow: 10
cout << endl;
                              Liczba elementow: 11
                              Liczba elementow: 0
                              Liczba elementow: 11
                              0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 706.858
                               1256.64 706.858 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
                               0 2827.43 5026.54 0 0 0 0 0 0 0 706.858 1256.64
```

deque

 Kolekcja podobna do vector, ale umożliwiająca szybkie dopisywanie i usuwanie elementów na początku

map

- Kolekcja zawierająca uporządkowane pary klucz-wartość
- Klucz musi być unikatowy, wartość nie
- Klucz umożliwia sortowanie kolekcji, co zapewnia szybki dostęp
- Wartość można zmieniać bezpośrednio, klucze tylko dodawać i usuwać
- typedef pair<const Key, Type> value_type;
- Nagłówek <map>

map - funkcje

```
- map( );
const iterator begin() const;
- iterator begin( );
const iterator end() const;
- iterator end( );
- void clear( );

    size type count(const Key& Key) const;

- size type size() const;
iterator find(const Key& Key);

    const iterator find(const Key& Key) const;

pair <iterator, bool> insert(const value type& Val);
Type& operator[](const Key& Key);
```

map - przykład

Pokoi w hotelu: 4, w tym o numerze 201: 1 W pokoju 101 jest Kowalski. W pokoju 102 jest Malinowska. W pokoju 201 jest Karwowska. W pokoju 202 jest Nowak. W pokoju 201 jest Karwowska W pokoju 201 jest Bond, James Bond

string

- Umożliwia wygodne użycie łańcuchów (nie tylko tekstowych)
- Zawiera funkcje i operatory typowe dla takiego zastosowania
- Pojemnik nazywa się basic_string, string jest jego specjalizacją dla typu char
- Nagłówek <string>

string - funkcje

- basic_string()
- basic_string(const value_type* _Ptr)
- const value_type *c_str() const;
- size_type capacity() const;
- int compare(const basic_string& _Str) const;
- size_type copy(value_type* _Ptr, size_type _Count, size type Off = 0) const;
- size_type find(const value_type* _Ptr, size_type _Off = 0)
 const;
- basic_string& insert(size_type _P0, const value_type* _Ptr);
- basic_string& replace(size_type _Pos1, size_type _Num1, const value type* Ptr);
- begin, end, size, clear etc.

string - operatory

- basic_string& operator+=(const value_type* _Ptr);
- basic_string& operator=(const value_type* _Ptr);
- const_reference operator[](size_type _Off) const;
- reference operator[](size_type _Off);

string - przykład

```
string sample = "Ala ma kota";
char* copy = strdup(sample.c_str());
free(copy);
sample += " i psa";
cout << sample << endl;
cout << sample.substr(7, 4) << endl;
cout << "Pierwsze \'m\' na pozycji: " << sample.find("m") << endl;
sample.insert(sample.find("kota"), "rybki, ");
cout << sample << endl;
string action = "zjadla";
sample.replace(sample.find("ma"), 2, action);
cout << sample << endl;</pre>
```

Ala ma kota i psa kota Pierwsze 'm' na pozycji: 4 Ala ma rybki, kota i psa Ala zjadla rybki, kota i psa

Strumienie

- Strumień można traktować jako rodzaj pliku
- Dzięki zastosowaniu dziedziczenia można tak samo traktować operacje na różnych strumieniach (np. powiązanych z plikiem, konsolą, pamięcią, drukarką itp.)
- Można pisać własne klasy strumienie, obsługujące inne urządzenia
- Współpraca ze strumieniem odbywa się głównie za pomocą operatorów << i >> oraz tzw. manipulatorów – obiektów przekazywanych do strumienia tak jak dane
- Do współpracy z konsolą wystarczy włączyć nagłówek <iostream>

Strumienie – cd

- Bazami są klasy ios_base i basic_ios
- Zawierają istotne funkcje, związane ze stanem strumienia formatowaniem
- Zawarte w nagłówku <ios>, tam również znajdują się manipulatory

basic ios

- bool bad() const;
- bool fail() const;
- bool eof() const;
- bool good() const;
- void clear();
- operator void *() const;
- bool operator!() const;

ios_base

- streamsize precision(streamsize _Prec);
- streamsize width(streamsize _Wide);

Manipulatory

```
ios base& dec(ios base& Str);
ios base& hex(ios base& Str);
ios base& fixed(ios base& Str);
ios base& scientific(ios base& Str);
ios base& left(ios base& Str);
ios base& right(ios base& Str);
ios base& skipws(ios base& Str);
ios base& noskipws(ios base& Str);
ios base& boolalpha(ios base& Str);
ios base& noboolalpha(ios base& Str);
```

Strumienie wyjściowe

- klasa ostream. Predefiniowane strumienie (obiekty):
 - cout
 - cerr
 - clog
- klasa ofstream. Nagłówek <fstream>
- klasa ostrstream. Nagłówek <strstream>
- klasa fstream. Nagłówek <fstream>
- klasa strstream. Nagłówek <strstream>

ofstream – funkcje

```
- ofstream();

    explicit ofstream(const char * Filename,

 ios base::openmode Mode = ios base::out);
- void close( );
void open(const char * Filename, ios base::openmode
 Mode = ios base::out);
- ostream& flush( );
basic ostream& put(char_type _Ch);
basic ostream& seekp(pos type Pos);
- basic ostream& seekp(off type Off, ios base::seekdir
 Way);
- pos type tellp( );
```

basic ostream& write(const char type * Str, streamsize)

Count);

ofstream - operator <<

 Przeciążony m.in. dla typów: bool, short, unsigned short, int, unsigned int, long, unsigned long, float, double, long double ofstream — przykład bool StreamWriter(ostream& o, const char* animal)

```
o << "Dzisiejsze zwierze Ali to " << animal;
   return o.good();
ofstream os ("TestFile.txt");
cout << boolalpha << "Ofstream OK: " << os.good() << endl;</pre>
StreamWriter(cout, "pies");
StreamWriter(os, "pies");
cout << endl;
int number = 15;
cout << "Dec: " << number << ", Hex: " << hex << number << endl;</pre>
cout << "A teraz: " << number << endl;</pre>
cout.width(20);
cout << right << "A teraz: " << number << endl;</pre>
cout << left << scientific << dec << "Zmiennoprzecinkowe wykladnicze: "
   << 3.14 << endl:
cout << "Pozycja w strumieniu: " << os.tellp() << endl;</pre>
os.seekp(-4, ios base::cur);
cout << "Pozycja w strumieniu: " << os.tellp() << endl;</pre>
os << "czarna pantera";</pre>
Ofstream OK: true
Dzisiejsze zwierze Ali to pies
Dec: 15, Hex: f
A teraz: f
```

Zmiennoprzecinkowe wykladnicze: 3.140000e+000 Pozycja w strumieniu: 30

Pozycja w strumieniu: 26

A teraz: f

Dzisiejsze zwierze Ali to czarna pantera

Strumienie wejściowe

- klasa istream. Predefiniowane strumienie (obiekty):
 - cin
- klasa ifstream. Nagłówek <fstream>
- klasa istrstream. Nagłówek <strstream>
- klasa fstream. Nagłówek <fstream>
- klasa strstream. Nagłówek <strstream>

ifstream – przykład

```
ifstream is("TestFile.txt");
int testNumber;
is >> testNumber;
cout << boolalpha << "Ifstream OK: " << is.good() << endl;
is.clear();
cout << boolalpha << "Ifstream OK: " << is.good() << endl;
char buf[128];
while(is.good())
{
   is >> buf;
   cout << buf << endl;
}</pre>
```

Ifstream OK: false
Ifstream OK: true
Dzisiejsze
zwierze
Ali
to
czarna
pantera

Część VII

Operatory rzutowania i RTTI

Operatory rzutowania w C++

- static_cast
- const_cast
- reinterpret_cast
- dynamic_cast

Składnia: operator<typ>(wyrażenie)

static_cast

- Umożliwia rzutowanie pomiędzy typami powiązanymi ze sobą (np. w ramach hierarchii dziedziczenia)
- Może być niebezpieczny (np. przy rzutowaniu wskaźnika do klasy bazowej na wskaźnik do klasy pochodnej)

static_cast - przykład

```
struct Base{
   Base() : baseNumber(5){}
   int baseNumber;
};
struct Derived : public Base{
   Derived() : derivedNumber(10){}
   int derivedNumber;
};
int i1 = 7:
Base b1:
Derived d1;
float f1 = static cast<float>(i1);
float* fPtr;
Base* bPtr;
Derived* dPtr;
bPtr = &d1;
// fPtr = static cast<float*>(bPtr);
fPtr = (float*)bPtr;
dPtr = static cast<Derived*>(bPtr);
cout << dPtr->derivedNumber << endl;</pre>
bPtr = \&b1;
dPtr = static cast<Derived*>(bPtr);
cout << dPtr->derivedNumber << endl;</pre>
```

10 -858993460

const_cast

- Służy do pozbycia się modyfikatora const lub volatile
- Typ przed i po rzutowaniu musi być ten sam (z wyjątkiem j.w.)
- Nie można nim "zdjąć" stałości ze stałej

const_cast - przykład

```
void TestFun(Base& b) {}

const Base* cbPtr = new Base;
//bPtr = static_cast<Base*>(cbPtr);
bPtr = const_cast<Base*>(cbPtr);
const Base cb;
//TestFun(const_cast<Base>(cb));
```

reinterpret_cast

- Umożliwia rzutowanie dowolnego typu wskaźnika na dowolny typ wskaźnika (z wyjątkiem const)
- Umożliwia rzutowanie wskaźnika na typ całkowity i odwrotnie

```
int i1 = 7;
Derived* dPtr;

dPtr = reinterpret_cast<Derived*>(&i1);
cout << dPtr->derivedNumber << endl;</pre>
```

dynamic_cast

- Wykonuje rzutowanie na podstawie informacji o typie obiektu uzyskanej podczas wykonywania programu
- Działa tylko dla wskaźników i referencji
- Obiekt rzutowany musi być typu posiadającego funkcję wirtualną
- Jeśli nie można wykonać bezpiecznego rzutowania, rzutowanie wskaźnika daje NULL, a rzutowanie referencji wyjątek bad_cast
- Stanowi dodatkowe obciążenie
- Często wymaga niestandardowych ustawień kompilatora

dynamic_cast - przykład 1

10 Nie ten typ

```
struct Sizeable{
    virtual void Resize(float factor) = 0;
};

struct Movable{
    virtual void MoveX(int distance) = 0;
    virtual void MoveY(int distance) = 0;
};

struct Item{
    virtual string GetState() const = 0;
};
```

```
class Chair : public Item, public Movable{
public:
   Chair(): posX(0), posY(0){}
   virtual void MoveX(int distance) {
      posX += distance;
   virtual void MoveY(int distance) {
      posY += distance;
   virtual string GetState() const
      ostringstream s;
       s << "Krzeslo jest na pozycji " << posX << ", " << posY;
      return s.str();
private:
   int posX;
   int posY;
};
```

```
class Ball: public Item, public Movable {
public:
   Ball() : posX(0), posY(0) {}
   virtual void MoveX(int distance) {
      posX += int(10 * distance);
      posY += int(rand() * distance / RAND MAX);
   virtual void MoveY(int distance) {
      posY += int(10 * distance);
      posX += int(rand() * distance / RAND MAX);
   virtual string GetState() const
      ostringstream s;
       s << "Pilka jest na pozycji " << posX << ", " << posY;
      return s.str();
private:
   int posX;
   int posY;
};
```

```
class Bed : public Item, public Sizeable {
public:
   Bed() : big(false){}
   virtual void Resize(float factor) {
       if (factor > 0) {
          big = true;
       }else if (factor < 0) {</pre>
          big = false;
   virtual string GetState() const
       ostringstream s;
       s << "Lozko jest " << (big ? "rozlozone" : "zlozone");
       return s.str();
private:
   bool big;
};
```

```
class Baloon : public Item, public Movable, public Sizeable{
public:
   Baloon(): posX(0), posY(0), size(1){}
   virtual void MoveX(int distance) {
      posX += int(0.5 * distance);
      posY += int(0.5 * rand() * distance / RAND MAX);
   virtual void MoveY(int distance) {
      posY += int(0.5 * distance);
      posX += int(0.5 * rand() * distance / RAND MAX);
   virtual void Resize(float factor) {
       size *= factor;
       if (size > 100) \{ size = 0; \}
   virtual string GetState() const {
       ostringstream s;
       s << "Balon jest na pozycji " << posX << ", " << posY;
       if (size) {s << " i ma rozmiar " << size; }else{</pre>
          s << " i jest pekniety"; }
       return s.str();
private:
   int posX;
   int posY;
   float size;
};
```

```
void ShowItems(Item* array[], int count)
{
   cout << "Stan obiektow:" << endl;
   for (int i = 0; i < count; i++)
   {
      cout << array[i]->GetState() << endl;
   }
}</pre>
```

```
srand(0);
                                                                Stan objektow:
                                                                Krzeslo jest na pozvcii 0, 0
int count = 6;
                                                                Krzeslo jest na pozvcji 0, 0
Item** stuff = new Item*[count];
                                                                Pilka jest na pozycji 0, 0
stuff[0] = new Chair();
                                                                Pilka jest na pozycji 0, 0
stuff[1] = new Chair();
                                                                Lozko iest zlozone
stuff[2] = new Ball();
                                                                Balon jest na pozycji 0, 0 i ma rozmiar 1
                                                                Przesuwamy co sie da o 10, 20
stuff[3] = new Ball();
                                                                Stan objektow:
stuff[4] = new Bed();
                                                                Krzeslo jest na pozycji 10, 20
stuff[5] = new Baloon();
                                                                Krzeslo jest na pozvcii 10, 20
ShowItems(stuff, count);
                                                                Pilka jest na pozycji 104, 200
cout << "Przesuwamy co sie da o 10, 20" << endl; Pilka jest na pozycji 101, 206
                                                                Lozko jest zlozone
for (int i = 0; i < count; i++) {
                                                                Balon jest na pozycji 8, 11 i ma rozmiar 1
    Movable* mPtr =
                                                                Powiekszamy co sie da o 10 razy
        dynamic cast<Movable*>(stuff[i]);
                                                                Stan objektow:
    if (mPtr != NULL) {
                                                                Krzeslo jest na pozycji 10, 20
                                                                Krzeslo jest na pozycji 10, 20
        mPtr->MoveX(10);
                                                                Pilka jest na pozycji 104, 200
        mPtr->MoveY(20);
                                                                Pilka jest na pozycji 101, 206
                                                                Lozko jest rozlozone
                                                                Balon jest na pozycji 8, 11 i ma rozmiar 10
ShowItems(stuff, count);
cout << "Powiekszamy co sie da o 10 razy" << endl;
for (int i = 0; i < count; i++) {
    Sizeable* sPtr = dynamic cast<Sizeable*>(stuff[i]);
    if (sPtr != NULL) {
        sPtr->Resize(10);
ShowItems(stuff, count);
```

operator typeid

- Umożliwia sprawdzenie typu obiektu podczas wykonywania programu
- Umożliwia też uzyskanie takich samych informacji o typie
- Jeśli informacja statyczna nie jest wystarczająca do określenia typu, sprawdzana jest informacja dynamiczna
- Dynamiczne sprawdzenie będzie działało poprawnie w przypadku typów posiadających funkcję wirtualną (w przeciwnym wypadku przeprowadzone będzie tylko sprawdzenie statyczne)
- Zwraca klasę type_info

klasa type_info

```
class type_info {
public:
    virtual ~type_info();
    int operator==(const type_info& rhs) const;
    int operator!=(const type_info& rhs) const;
    int before(const type_info& rhs) const;
    const char* name() const;
    const char* raw_name() const;
private:
    ...
};
```

typeinfo -- przykład

```
cout << "int: " << typeid(int).name() << ", " << typeid(int).raw name()</pre>
   << endl:
cout << "Bed: " << typeid(Bed).name() << ", " << typeid(Bed).raw name()</pre>
   << endl;
for (int i = 0; i < count; i++) {
   cout << typeid(*stuff[i]).name() << endl;</pre>
Circle* circlePtr = new ColorfulCircle();
cout << typeid(*circlePtr).name() << endl;</pre>
                            int: int, .H
                            Bed: class Bed, .?AVBed@@
                            class Chair
                            class Chair
                            class Ball
                            class Ball
                            class Bed
                            class Baloon
                            class Circle
```